

tej, pať na drugej strońe. To běšcho rapotańe a drěšche we koźnych woźkach abo postronkach mjaš sczažorami (mastami) a žeržami, to běšcho grimotańe we koži šamej. Luže mějachu še žaržasch, joli až něchachu w kuźdem hofognuschu padnusch. Robinsonu, kenz we tom šhuzony něběšcho, še chopi wisch. Somu še žoľž hobroschafcho a bu won tať chorn, až še myšlafcho, až dej ned humrěsch. „Och, mojej lubej starejšchej,“ žalosczašcho won; „wej mńo něbužotej wězej wizěsch! Och, ja něrosymny žłowek, až možach wot něju wotejšch!“ Kraf! šta še na raš na koži. — „Bog! buž nam šmilny!“ woľachu koźniki a běchu blěde kaž šmeršch a šamachu ruže. „Žo ga jo?“ pšchafchafcho Robinson. „Och, my šmy šchytne šgubjone, Božy błysť jo do přědnego sczažora (masta) deriř a přědny sczažor stoj tež chlimpaty. „Štam nějo pomozy,“ woľafcho še gľoš š kože gorěj, „doľojze we koži južor woda dwa koľšcha hužofo stoj.“ —

Robinson padnu doľoj a wosta lažezy, tať běšcho še hulekať. Koźowniki chwatachu wodu š koži plumpat, aby še něpodmurili. Šaden koźowniř, kenz mimo Robinsona gnašcho, tergašcho jogo a woľafcho, aby pomogať. Won štanu a pomogašcho plumpasch, lězrownož běšcho tať šľaby, až možafcho lěbda na nogoma stojasch.

Kapitan koži dašcho šanunam řagasch, aby š tym šwoju nusu drugim kožam na morju šjawiš. Robinson, kenz něwěžescho, žo ma to na še, huleka še šašej a padnu. Drugi koźniř štupi na jogo měšto š plumpě a šchytne plumpachu; tež huchytachu